

DE LEGENDE VAN SINT MARTINUS

Het was een dag in november. Loodzware grijze wolken bedekten de hemel en een ijzige wind blies de laatste dorre bladeren van de bomen en veegde ze voor zich uit.

Over een Franse landweg reed een groepje jonge mannen. Het waren de jonge Romeinse legerofficier Martinus, en zijn makkers. Ze moesten zich haasten om een rustplaats te bereiken voor het donker werd. Het was al donker geworden toen Martinus de stad *Amiens* bereikte. Gelukkig stond de grote stadspoort nog open. Juist toen hij naar binnen wilde gaan, bleef zijn paard plotseling staan. Martinus klopte hem op de hals en sprak hem vriendelijk toe. Het hielp niet. Het dier wilde geen stap verder doen.

Toen steeg Martinus van zijn paard af en op dat ogenblik bemerkte hij een arme man die in een nis van de stadsmuur beschutting zocht tegen weer en wind. Hij was in lompen gehuld en bibberde van de kou. Hoewel Martinus vaak onderweg een *aalmoes* aan arme mensen had uitgedeeld, had hij die avond niets bij zich. Toch wilde hij deze man helpen en daarom nam hij zijn zwaard en sneed zonder aarzelen zijn mantel in twee stukken. De ene helft gaf hij de arme man, de andere hield hij zelf. Daarna besteeg hij snel zijn paard zonder de dank van de bedelaar af te wachten en reed de stad in om zijn vrienden te zoeken.

Die nacht werd Martinus wakker door een helder licht dat in zijn kamer scheen. Jezus verscheen hem in de gestalte van de arme bedelaar. Hij had de helft van Martinus' mantel om zijn schouders en zei 'Martinus heeft mij deze mantel gegeven.'

Die droom maakte diepe indruk op Martinus en hij voelde zich geroepen vanaf dat ogenblik Jezus te dienen. Hij liet zich dopen en trad zo gauw als hij maar kon uit de dienst van de keizer. Zo werkte hij met goedheid, liefde en *opoffering* onder de mensen en velen volgden zijn voorbeeld.

Moeilijke woorden:

- Amiens = stad in Frankrijk
- Aalmoes = een gift (geld) aan arme mensen
- Opoffering = uit liefde doe je alles voor iemand anders zonder eerst aan jezelf te denken.